

מסורת הש"ס

אֶחָדָם ר' חייא. וגם הוא היה חפץ לפסוק עמו ויחזר בשבילי לראש
 שבעה: ר' שאלי. ממזרי היה לעצמו: **תַּחֲנוּן** הוא יָשָׁב לֵב רַחֵם רַחֵם
 חֲלוֹם עַם וְשִׁמְרוּהוּ בְּדָקָה וְהוּא שִׁמְרָן שְׂמֹתָם אֲנִי וְגִדְלוֹם וְרָא
 תַּחֲנוּנָא רִאשׁ יִשְׁעֵהּ הִיא דַּלְמָא רַבִּי (מבטוח דף קא:) שבעת פטירתו
 חֲנוּנָא דְּרַב חֲמַאי יָשָׁב בְּרֵאשׁ בְּרֵאשׁ וְלִפְנֵי שֶׁאֵין
 חֲלוֹם הוּא עַל דְּרַב לָמוּת אֲמַר רַבִּי חֲמַאי וְלִפְנֵי שֶׁאֵין
 מְלִיתוֹס נִגְזַרְתָּהּ בְּחִזְקָתָהּ אֲמַר אֲדִישִׁיהּ
 מִהֶבֶל וַיִּבְרַח לְבָנָל מִמֶּנִּי וְשֵׁם יִהְיֶה
 רִאשׁ וְלֹא דִחְוִין לָמוּת שְׂבָיִלוֹ: עַל
 חֲשִׁידָהּ: לֹאחֵר חֲלוֹתָ שְׂמֵקִיל עַל
 יוֹהֵיכִ: שְׂמָא טַרְפָּא דַּעֲמָא מִמֶּנִּי
 שְׂכִירֹת: דִּבְרִי קִלְקֵלָה. שֶׁם חֲמַאי:
 מִמְעַמְקִין. הִנֵּה חֲשִׁידָהּ הִיא: בְּחוּרָא
 כְּסוּף. כִּי יוֹם הוּא יִכְסֹף: רַחֵם רַחֵם

יִשָּׁא עייל בר קפרא
 רבבי הדר לרישא
 חמא אמר כולי האי
 פיד ר' חנינא אול רב
 דכפורי ולא איפייס
 ר' יוס בר חנינא כל
 ול יקש ממנו ויתר
 ואני ור' חנינא היכי

ארבעה ימים בכל שבת שאנשי משמר
 ישראל נמנעין בעריות ומתענין
 וקורין במעשר ד' ג' ט' כ' כדאמרין
 במס' מעשר (דף ע"ג) והם מקנין
 ותעניות ומעמדות מי אית דבו
 מוסף ומשנין הכי קאמר הכהנס
 נשאלין את כהן לזמן משתפלין
 ואפי' במנהל שיש לשלש פרקים שללו
 תעניות הם ואין שכרות במנהל אבל
 שאר ימות השנה אין נשאלות כהנים
 צדקה ויש חזן ארבע תעניות
 ביים: לנזא ימיוסא. משפלין שבע
 כשאר התפלות: ושמואל אמר מה
 אנו ומה חיינו. לומר ולוי תפלה:
 אור ויום הכפורים. ולוי הכפורים:
 וחוסס ביודיו. גרס בתוספתא אינו
 חוסס מקדש ישראל אלא האס
 הסולתן וזכמים אומרים כל המוס
 שזוק לשבע ק"ש כשאר התפלות אס
 ראה לחמוס ביודיו חוסס ק"ש שמעמי
 לכל אלא גרס לה בתוספתא * הכי אלא
 וזכמים אומרים משפלין שבע אס
 ראה לחמוס ביודיו חוסס ואנעילה
 קניי קמי מיהת נעילה משפלין
 שבע ומחודש חיותא דשמואל
 מיומנא: * חיוס קמיס דרגא. נעילה
 ולשון נעילה פליגי * אמוראי דבבב' *
 יושלמי * דאזמר נעילה שמיס
 יחדא זמר נעילה שמרי עורה: וענין
 דללי. משתעסכו מו לא תריץ: * וסא
 אמר רב. במס' ברכות * תפלת ערבית
 ראשונה וזוהי פוסתא * תפלת ערבית
 השנייה וזוהי קאמר דזו פוטורסה *
 מיסיבי וכו'. קמי נעילה וקמי
 ערבית: שבע מעין שמונה עשרה.
 ג' ראשונות ו' אחרונות כהנין
 ואומר בימינו בלחנע שיש שבע מעין
 שלש עשרה ברכות ויהא תפלה קשרה
 שמיקנו לעבדרי דריס ונלוואו ויהי"כ
 המירו ללאת דה מפני הטורח:
 תנאי

"סורן והינן ויבואו אל
 הממונה וזממן בימיה
 לא אמר אלא דלא
 אבל אמר אבל אנחנו
 דאמר בר המדורי הוה
 והוה יתיב וכו' מטא
 אבל אנחנו חמטנין
 'עיקר ידידי האי הוא
 פרקים בשנה כהנים
 פעמים כיום בשחרית
 שערים ואלו הן שש
 ובמעמדות וביום
 שערים רב אמר אל
 אמר מה אנו מה חזיה
 מתפלל וכו' חזיה

[illegible][illegible][illegible]

מוסף תוספות

א. וקרי' כותיה באיסורו. מוס' גרמט. מ' י' עמק. ב'. ולא מולק כל בין מניח שרות א' בין למיד' חובה דרשמע דליכא מאן דפליג. ג' מניח ט' י' ע' א. ד' [וכי] אמרין קדמיה דהפלת שביט שרות אינו רוצה לומר רצו' אלא יצאל לא יתפלל ואז' ככל, אלא רצו' לא שאינה חובה כמו רצו' ומונחה, לא מצוה אלא, דמונח לא יבוי חובה שרות קרי ליה. רענו וינה גרמט י. ד. ארית תכל אותה א' אלש' משפחתה נפלת אחרת. אלש' גרמט מ' ד. ה. [ומי] י' יש לחביא דאיה מושם דאין לבטלה בחנוס. ט.

תום' ישנים

וּחֲבִיבִים אוֹמְרִים צִרִיךְ
שִׁיתוּדָה קֹדֶם אֲבִי'לָה בּוֹ.
וּבְנוֹסְפֶתָא [פ"ד] גְּרַסְיָן יְתוּדָה
אַחֵר אֲכִילָה וְשִׁמְיָה. וְאֵע"ג
שֶׁתוּדָה קֹדֶם אֲכִילָה וְשִׁמְיָה

(א) [לעיל ו. ע"ש, ב] שבת קבא. לעיל ו: [מוספתא פ"ה ה"ו ע"ש, ג] שבת קבא לעיל ח, (ד) [שבת קבא, נדר כט:], (ה) [ש"י איתא דבור חנא קמי' דרב נחמן ע"י חנא דבר ר' ישמעאל בחילוק] (ו) [ברכות מ, א] (ז) [פ"ד ה"ד] (ח) [ברכות כב:]

מִפְּנֵי שֶׁצִּדִּיק לֹא מְדַרְבֵּה בִּי
מֵאוֹלוֹתֵינוּ וְנִכְלָלֵינוּ מִכָּל
דָּבָר (ט.) כִּל הַשָּׁנָה כֹּלָה מִתְפַּלֵּל הַ
לֹא מְדַרְבֵּה בִּי מִחֻקֵּי הַדֵּעַת וּפְרִיץ

מפני שצריך לומר הבדלה בחינות הרעות. הקשה רבינו יעקב מאורליינ"ש ונכלליה מכלל^א כדאמר' בתפלת השחר (ברכות ט"ז ע"ב). כל השנה כולה מתפלל הצינו חוץ ממוצאי שבת שצריך לומר הבדלה בחינות הדעות ופריך ונכלליה מכלל קשיא ותיריך ר"י

ק"א א מיי פ"א מהלכות
מקואות העשר ו' ופ"א
מה' שבת עשור הלה ג ב
ופ"ד מה' א"כ ב' ו' כמנ
עשין רמג טוש"ע א"ח ס'
תקדג ספ"ח א וסמ"ח מ"ג
ספ"ח יא י' טור ש"ע י"ד
ס' קל"ו ספ"ג ג וס' שפ"א
ספ"ח ה:
ק"ב ב מיי פ"א מהלכות יסודי
הטורה ה' ו' כמנ ג'
ו':
ק"ג ג (מיי) פ"ג מהלכות
שבת עשור הלה ג'
טוש"ע א"ח ס' מ"ג ספ"ח
(א):
ק"ד ד טוש"ע א"ח ס' מ"ג
ספ"ח ג:

[illegible]

שני עשר למספר המספרים
 בחזון הדעות. ומשם אנו
 רואים, שהיה לחיובי סבב
 שבתלוי בים דני וירדלדו
 שכל בליל, בעל קר
 וטוב הולך עד המנהג,
 ויש אומר כל היום. פירוש
 קמא דמי עד המנהג
 אין שם תחלת ערכה. ודאי
 דמי כל היום סבב קרי
 דמי לתחלת פועל ערוב
 אי דמי כל היום סבב
 והנחנו וזה חובו המצומצם
 המצומצם ובעל דני וטמ
 שם שבתות ויום גידה וטמ
 שבתלוי בליל, בעל קר
 טובל הולך כל היום
 למעלה שוב אין פירוש
 ושני את דמי כל היום
 בליל על פי שני, וזה
 שם המנהג אין פירוש
 ואקשניו ואי על פני
 שבתות (רדבא) וזה
 היום, ושני משום סבב
 חובת בומה מנחת
 ואקשניו מכלל דאי סבב

שצריך לומר
תנאי היא דתנאי^א
בכדרכן ביום הכפורים
התמנחה רבי יוסי אומר
החוב והזבה המצורע
והטמא מת טובלין כדרך
הטובלות כדרכן בליל
שמן המנחה ולמעלה
קמן המנחה לא תתל
אז דצלי תנאי
אז דצלי מאי טעמיה
הטבילה בזמנה מצוה
לא מצוה והמנחה^ב
בשרו ה"ז לא ירחץ
בבמקום המטופה נזר
כורך עליו גמי ויורד
ויורד וטובל כדרכו
וקו"ל דבטבילה בזמנה
רבי יוסי בר יהודה
בא"ר יהודה אומר ו
באחרונה ת"ר הרואה
ויורד וטובל ולערב יש
היה אלא אימא מבט
מצוה לשפוקי^ג תני
הרואה קרי ביו"ח^ד
והתני ענותיו סדור
לימחל תנא דבי רבי
כל השפוקי^ה דאג כל
שנה מובטח לו ע
אמר רב נחמן בר רב
בבבולו רעב והוא שצ
אמר מפני^ו

אמר לו גמי ימתין עד למחר
אומר מן המנחה ולמעלה
לאו מנחה ר' יוסי בר
אבהוה דרמחא הוה

מדרן עלך יום הכפרים

קסבר מביאה בזמנה מצות
מימה לי הדימ לאקשווי
מדרבנן דלעיל דארבנן דהאק דלעיל
אמרי אש"י דלא קלי אינו טובל מן
המנחה ולמנחה^א והאק אמרי אש"י קלי
כבר טובל וי"ל דאיכא למימר דהאי
דלעיל דקאמר עד המנחה ה"פ
דלעיל אלא עד המנחה ואחא לאשמעינן
דחפלה נעילה מיהו מחסום טבילה בזמנה מזהו יס לא לטבול
ונפקא מינה היכא דאזני ולא מני טביל ציוס לא יטבל צוה
חפלה נעילה ולי יוסי אי לא מני טביל ציוס לא יחפלה כלל
חפלה נעילה:

להו לאו מזה "פירק נח
צמחכין ולהכי ס
שהן אומרים שיש
הטבילה ועוד מפ
מפי"ש חיי סג

ה זרע יאריך ימים (ישעיה נג):

עו ס"ק ז:

טעמייהו דרעגן: (ב) ד"ה
וקיימא לן צמס' שצת. נ"צ
צפ' כל כחצי סוף דף קכ:

הובא בסוף המסכת

והא דמתיא צפרק תפלת השחר
 [שם] שכן ולא התפללו ערבים
 ומתפללי שחרית שמים, (ו) אחיה
 שפיר כמאן דאמר תפלת
 ערבים רשות כי בחנוס אין לו
 לנצטלה, ומחא נמי הא דלמרינן
 פרק תפלת השחר [ג, ב] טעה
 ולא הוסיף ראש חודש אין

ודעתי תכלת ענילה. מוחלם
 שיטתה רחב, וכן א' בענילת
 שרש, שמים, וכן אמר
 בענילת שרש חלד אמר ר'
 ממנו על ידי דהות ר'
 מאמר בצלוחה שרש, הים
 שרש ענילת שרש שמים
 ש"מ דכר וכן שמשא ברוש
 ודעתי היא על שרש שרש
 וסלקת שמשנתא ר'
 שאר ענילת מוטרת על דהות
 וכן הכשרם שרש חלד
 שבתה מוכר על שרש
 בענילת. וכן ארש חרש שחל
 תבעתה מוכר על שרש
 ארש שרש ענילת. וכן שבת
 ושרש חלד ענילת תנובה
 על שרש מוכר. וכן ארש
 שחל תבעתה ארש
 (ורקאן בריח) ומכור וכן
 שרש ר' ר' ארש מה מעני
 בכל ענינת אמר ר'
 בריעה, ארש הכא ופסח
 ר' רביעית. וכן אמר

[illegible]